

بازگرداندن ۴۰۰ هزار مهاجر

اسکندر مومنی، وزیر کشور از بازگرداندن ۴۰۰ نفر از مهاجران افغانستانی به کشورشان در سال جدید خبر داد و گفت: «لایحه سازمان ملی مهاجرت در دولت تصویب شده و اکنون در مجلس است.» به گزارش خبرآنلاین، وزیر کشور با بیان اینکه اگر می‌خواهیم وضعیت اتباع ساماندهی شود، باید همه ارکان کشور درگیر شوند و اینگونه نباشد که نیروی انتظامی دستگیر کند و ببرد و دوباره برگردند، گفت: «باید صفر تا صد ساماندهی اتباع، مثلاً از صدور ویزا گرفته تا اشتغال آنها در داخل کشور، توسط یک مجموعه پیگیری شود.»

ضرورت توقف روند ترور علم و صلح

کمیسیون ملی یونسکو در ایران خواستار ایفای نقش رهبران فکری و معنوی جامعه جهانی برای متوقف ساختن روند تروریسم علیه علم و میراث بشری توسط رژیم صهیونیستی شد. در پی تهاجم اخیر رژیم صهیونیستی به خاک ایران و شهادت شماری از فرماندهان، دانشمندان و استادان کشور و شهروندان غیرنظامی، کمیسیون ملی یونسکو در ایران با انتشار بیانیه‌ای رسمی، این اقدام را مصادق آشکار «تروریسم دولتی» دانست و نسبت به تبعات جهانی این جنایت هشدار داد. در بیانیه این کمیسیون آمده است: «تمدن بزرگ ایران در طول حیات پرفرازونشیب‌اش شاهد حملات فراوانی از سوی بیگانگانی بوده است که اهداف پلیدی همچون دست‌درازی به سرزمین و منابع ایران، کشتار ایرانیان و نابودی میراث و فرهنگ این سرزمین داشته‌اند. رژیم صهیونیستی در ادامه جنایات خود در غزه و کشتار کودکان و غیرنظامیان، آشکارا دست به اعمالی تروریستی زده است و هرگونه کوتاهی در باز داشتن آن از استمرار این جنگ‌طلبی نامحدود، بدون تردید صلح و امنیت منطقه و جهان را تهدید خواهد کرد.»

کاهش ۶۲ درصدی آب زاینده‌رود

منصور شیشه‌فروش، مدیرکل مدیریت بحران استانداری اصفهان، حجم کنونی سد زاینده‌رود را ۲۷۱ میلیون مترمکعب اعلام کرد و گفت: «ذخیره سد با کاهش ۶۲ درصدی نسبت به میانگین بلندمدت، تنها ۳۱ درصد پرشدگی دارد.» به گزارش خبرآنلاین، براساس مصوبه کارگروه سازگاری با کم‌آبی، از روز گذشته خروجی سد زاینده‌رود به‌صورت موقت، افزایش یافت تا بخشی از نیاز آبی باغات و درختان حوضه زاینده‌رود تأمین شود. شیشه‌فروش در این باره گفت: «جریان آب پس از طی بستر خشک رودخانه، روز پنج‌شنبه از شهر اصفهان عبور خواهد کرد.» به گفته او، تمام مناطق استان با کم‌آبی و خشکسالی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و باتوجه به پیش‌بینی تداوم خشکسالی، وزش تندبادهای فصلی و بیش کانون‌های گردوخاک، صرفه‌جویی در مصرف آب در بخش‌های شرب، صنعت و فضای سبز ضروری است.

گزارش هم‌میهن از نابودی پوشش گیاهی، رهاشدن حیوانات خانگی، خسارت به خاک و تلف شدن گونه‌های جانوری در حمله‌های اسرائیل به ایران

ترکش‌ها حیوانات را گشتند

پرنندگان مهاجر در روزهای جنگ زودتر از همیشه از تهران رفتند

سارا سبزی
خبرنگار گروه جامعه

کنار چمدان بعضی از مسافرانی که در روزهای جنگ ۱۲ روزه تهران را ترک می‌کردند، گاهی یک قفس پرنده یا سبزی برای یک گربه کوچک هم پیدا می‌شد؛ مسافران کوچک مضطربی که صدای انفجارها از آرشان می‌داد و گوشه‌ای کر می‌کردند. شاید پرنندگان کوچک روی درخت‌ها هم از شنیدن صدای انفجار از شهر فرار کرده باشند، شاید هم قلب‌شان از اضطراب ایستاده باشد؛ شهر آن روزها برای هیچ‌کس امن نبود. حالا که خیابان‌های تهران دوباره شلوغ شده، مسافران برگشته‌اند و صدای پرنده‌ها لایه‌ای صدای ماشین‌ها گم شده، روایت‌هایی از وضعیت آن روزهای حیات‌وحش شهری و حیوانات خانگی شنیده می‌شود؛ از رها شدن حیوانات خانگی در پانسیون‌ها تا اضطراب پرنندگان.

صاحبان بسیاری از حیوانات خانگی از تغییر رفتار آنها در آن ۱۲ روز جنگ می‌گویند؛ از حیواناتی که صدای انفجار و استرس آن، تعداد وعده‌های غذایی‌شان و ساعت خواب و بیداری‌شان را تغییر داد؛ مثل دو گربه سناژ که در این مدت پر خاشگر شدند، با هر صدایی زیر میل پنهان می‌شدند و استرس آنها باعث شده بود صاحب‌شان به فکر گرفتن داروی آرامبخش برایشان باشد. اتفاقی مشابه آنچه برای گربه‌های شهاب رخ داده و استرس، ساعت وعده‌های غذایی‌شان را تغییر داد. سحر، یکی از کسانی که در جریان جنگ خانه‌اش را از دست داد، تا مدت‌ها برای دو گربه‌اش روی خرابه‌های خانه آب و غذا می‌گذاشت، شاید بتواند آنها را دوباره پیدا کند. او برای پیدا کردن‌شان به دیوارهای آن محله یک آگهی چسباند اما خبری از آنها نشد.

شب اول حمله اسرائیل به تهران، «ملی» وقتی از صدای انفجار ترسید، رفت پشت پنجره؛ از همان شب بود که استرس‌هایش شروع شد و تا همین چندروز پیش تمام نشد. الهه، نگران شرایط گربه‌اش بود و همان زمان که اولین بمب‌ها به تهران می‌خور، به همسرش گفت: «فقط ملی رو بغل کن و بریم.» استرسی که به گربه خانگی الهه از روز اول وارد شده بود، باعث شد دیگر صدایی از او شنیده نشود. ملی، دیگر بازی نمی‌کرد و غذا نمی‌خورد. خلاف گربه‌های دیگر، او تا قبل از جنگ آب زیادی می‌نوشید اما بعد از آن لب به آب نمی‌زد. الهه می‌گوید: «در این مدت مدام گوشه‌ای کر می‌کرد و تا صدای بمب می‌شنید، کنار تخت قایم می‌شد. الان یک در هم کوبیده شود، دوباره همان حالت‌ها برمی‌گردد. برایش یک آرامبخش قوی و مالت ضد استرس گرفتیم، اما با وجود آن باز هم در راه شمال استرس زیادی داشت. ملی خیلی اهل بازی بود اما الان فقط برای غذا صدایی از او می‌شنویم.»

ایمان معماریان دامپزشک:

در زمان جنگ ۱۲ روزه بیشترین مراجعه و درخواست از طرف صاحبان حیوانات خانگی برای تجویز داروی کاهش استرس بوده است.

در زمان جنگ ۱۲ روزه آمار اضطراب در سگ‌ها و گربه‌های صاحبان حیوانات خانگی مجبور بودند داروهای برای کاهش استرس آنها استفاده کنند؛ چون آنها هنگام جابه‌جایی با استرس زیادی روبه‌رو می‌شوند. صدای انفجار هم باعث می‌شد حیواناتی که در خانه مانده‌اند به حیوانات خانگی جدید نیاز پیدا کنند. واکنش‌های اضطرابی هم در رفتارشان دیده می‌شود؛ بی‌غذا می‌شوند، فرار می‌کنند، له‌له می‌زنند، تنفس‌شان بیشتر می‌شود، ضربان قلب‌شان بالا می‌رود و مشکلاتی جدی برایشان ایجاد می‌شود.

او هم شنیده است که همسایه یکی از دوستانش، گربه خانگی‌اش را سر کوچه رها کرده است؛ چون «رنکش سیاه بود و آن زن تصور می‌کرد که رنگ سیاه نحس است و ممکن است بمبی به خانه‌اش اصابت کند.»

ایمان معماریان، دامپزشک، می‌گوید شرایط جنگ برای حیوانات خانگی بسیار استرس‌آور است و نگرانی‌های اطرافیان هم باعث تشدید آن می‌شود؛ در این شرایط بیشتر صاحبان حیوانات خانگی به دنبال راهی برای کاهش اضطراب آنها هستند که با مشورت با دامپزشک می‌توانند از داروهای مختلف استفاده کنند. او توضیح می‌دهد در زمان جنگ ۱۲ روزه، بیشترین مراجعه و درخواست از طرف صاحبان حیوانات خانگی برای تجویز داروی کاهش استرس بوده است: «در زمان جنگ ۱۲ روزه آمار اضطراب در سگ‌ها و گربه‌های خانگی بالا بود و همه صاحبان حیوانات خانگی مجبور بودند داروهای برای کاهش استرس آنها استفاده کنند؛ چون آنها هنگام جابه‌جایی با استرس زیادی روبه‌رو می‌شوند. صدای انفجار هم باعث می‌شد حیواناتی که در خانه مانده‌اند به استفاده از داروهای کاهش استرس نیاز پیدا کنند. واکنش‌های اضطرابی هم در رفتارشان دیده می‌شود؛ بی‌غذا می‌شوند، فرار می‌کنند، له‌له می‌زنند، تنفس‌شان بیشتر می‌شود، ضربان قلب‌شان بالا می‌رود و مشکلاتی جدی برایشان ایجاد می‌شود.»

در چنین شرایطی اگر صاحبان حیوانات خانگی امکان جابه‌جا کردن آنها را نداشته باشند، اولویت سپردن آنها به پانسیون‌هاست؛ مراکزی که معماریان به آنها خوشبین نیست و می‌گوید نگهداری حیوانات در آنها اصولی نیست و در این شرایط انتخاب یک مرکز استاندارد برای سپردن حیوانات، کار سختی است: «من تا امروز ندیده‌ام حیوانی بدون آسیب از پانسیون‌ها برون بیاید؛ چون آنها مسئولیت‌پذیر نیستند و نظارت درستی رویشان وجود ندارد، به‌خاطر این که بسیاری از آنها قانونی نیستند. به‌دلیل نگاه ایدئولوژیک به حیوانات خانگی، هیچ وقت به فکر نظارت درست بر پانسیون‌ها، مراکز نگهداری و پرورش این حیوانات نبوده‌ایم و به همین دلیل در مجموع این مراکز شرایط مناسبی برای نگهداری از حیوانات خانگی ندارند و ممکن است در شرایطی مانند جنگ، حیوانات را رها کنند. رها کردن حیوانات خانگی در این شرایط هم بی‌مسئولیتی است و اگر صاحبان آنها فکر می‌کنند آن حیوان می‌تواند بعد از رها شدن به زندگی خودش ادامه دهد، اشتباه می‌کنند؛ چون آنها به هیچ عنوان توانایی زندگی در شرایط خارج از خانه را ندارند و با آسیب‌هایی بسیار جدی روبه‌رو می‌شوند و بیش از ۹۰ درصد احتمال مرگ آنها وجود دارد. همچنین سازمان‌های مختلف وظیفه نظارت بر مراکز نگهداری از حیوانات را برعهده نمی‌گیرند.»

جنگ موجب جابه‌جایی‌های غیرطبیعی حیات‌وحش هم می‌شود و نتایجی مثل انتقال بیماری، از دست رفتن زیستگاه و کاهش تولیدمثل آنها می‌شود و مشکلات زیادی در زمینه حفاظت از آنها ایجاد می‌کند. معماریان از شرایط حیوانات شهری و باغ‌وحش‌ها می‌گوید و توضیح می‌دهد، پیش از آغاز جنگ هم حفاظت از حیات‌وحش در ایران در اولویت آخر قرار داشت و بعد از آن وضعیت وخیم‌تری پیدا می‌کند و مورد توجه قرار نمی‌گیرد. او از نمونه‌های مشابه در دنیا می‌گوید: اتفاقی که برای باغ‌وحش‌هایی در غزه و اوکراین رخ داده است. او

▲ در صبح ۲۵ خرداد، دو اصطیل پرورش و نگهداری اسب در مجموعه ورزشی دهکده المپیک کرمانشاه توسط اسرائیل مورد هدف قرار گرفت، عکس‌ها: قاسم

می‌گوید در جنگ تأمین نیازهای اولیه باغ‌وحش‌ها سخت می‌شود: «در مورد این دو کشور ارگان‌های بین‌المللی سعی کردند که تعدادی از حیوانات را از آنجا خارج کنند، اما در این مسیر تعداد زیادی از آنها تلف می‌شوند، رسیدگی و نگهداری محدودتر می‌شود و توانایی برطرف کردن نیازهای اولیه آنها هم سخت‌تر می‌شود.»

در روزهای اول شروع جنگ، تصویری از یک زن با یک قفس پرنده و چمدانی در دست در متروی تهران منتشر شد؛ همان روزهایی که بسیاری از صاحبان حیوانات خانگی نمی‌دانستند آن موجودات کوچک قرار است چطور با شرایط تازه کنار بیایند. جابه‌جایی‌های طولانی‌مدت در آن ۱۲ روز هم به یک عامل استرس‌زای دیگر برای حیوانات خانگی تبدیل شده بود و تحمل ساعت‌هایی تحرکی در یک باکس مخصوص نگهداری و تکان‌های خودرو، به آنها آسیب می‌زد؛ این نکته‌ای است که حسن جلیلیان، دامپزشک، در دو هفته جنگ با موارد زیادی از آن روبه‌رو شده است.

معماریان می‌گوید، با موارد چندانی از رها شدن حیوانات خانگی توسط صاحبان‌شان روبه‌رو نشده اما بعضی از آنها حیوانات خود را در پانسیون‌ها رها کرده‌اند: «راهناسدگی حیوانات خانگی در این مدت چندان زیاد نبوده و با موارد نادری از آسیب‌دیدگی و فرار بعد از آن روبه‌رو بودیم. مشکلی که ما در این مدت با آن روبه‌رو بودیم جابه‌جایی حیوانات خانگی بود؛ چون بسیاری از مردم از تهران به سمت شهرهای دیگر می‌رفتند و حیوانات در این مسیر دچار استرس می‌شدند. ما تلاش می‌کردیم اقداماتی برای کاهش این استرس انجام دهیم اما باز هم زمانی که به مقصد می‌رسیدند دچار شوک، استرس، بی‌حالی و مشکلات تنفسی می‌شدند؛ به همین دلیل پیشنهاد می‌دادیم از آرامبخش استفاده کنند و قبل از سفر با باکس، آنها را به سفر با خودرو عادت دهند.»

بسیاری از صاحبان حیوانات خانگی در این دوره با ترس، فرار حیوان به گوشه‌ای از خانه و بی‌غذایی آنها روبه‌رو شده‌اند، اتفاقی که جلیلیان آن را ناشی از استرس می‌داند: «صداهای بلند مانند انفجار، حیوانات را مضطرب می‌کند و این حالت تا هشت ساعت برای سگ‌ها ادامه دارد؛ آنها در این شرایط فرار می‌کنند و در گوشه‌ای پنهان می‌شوند. گربه‌ها هم ممکن است دو تا سه روز درگیر صدای یک انفجار شوند و به خاطر ترس، گوشه‌ای پنهان شوند و آب و غذا نخورند.» یکی از مشاهدات او در این مدت رهایی حیوانات در پانسیون‌ها، حتی بعد از جنگ بوده است. او تعریف می‌کند: «امن مواردی را دیدم که بسیاری از افراد، حیوان خانگی خود را به پانسیون‌هایی سپردند که می‌خواستند تعطیل کنند و هنوز دنبال آنها نیامده‌اند. حتی افرادی بوده‌اند که در این شرایط حیوان خانگی خود را واگذار کرده‌اند.»

▲ بادخوردار رفتند؟

«هنوز مطالعه‌ای علمی روی این احتمال انجام نشده، اما مشاهدات شخصی من می‌گوید امسال بادخوردارها تهران را زودتر ترک کرده‌اند». این را آرش حبیبی‌آزاد، پرنده‌نگر، می‌گوید و حدس می‌زند که شاید جنگ باعث این تغییر رفتار در پرنندگان شهر تهران شده باشد. حبیبی‌آزاد هم از سه تأثیر مهم جنگ روی پرنندگان می‌گوید. اولین تأثیر، تغییر قلمروهای